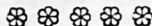

Mo. 88-147

Vak 88

147

Liederen

TER GELEGENHEID

VAN HET

Vijfenhalve Eeuwfeest

VAN HET

irakel van
Amsterdam

13-20 Maart 1895.

147

Mitgave en Druk van
C. f. van Steijn

Harmoesstraat 75, Amsterdam.

I.
Jubellied van
1845.

Exultate in conspectu ejus, ...
Deus in loco sancto suo!

Jubelt voor zijn aangezicht, ...
 God is in zijne Heilige Stede
 Ps. LXVII: 5, 6.

Nu laat weêr Amstelsstad de kroon,
 Haar opgezet van d' outertroon,
 Met nieuwen luister stralen;
 Ten vijfden maal kwam 't Eeuwgetij,
 En vijfmaal luider hoorde zij
 't Triomfgeschal herhalen.

Een MOSES voor de vuurvlam stond,
 Die 't bosch doorwoelde en niet verslond,
 Viel hij aanbeddend neder,
 En 't *Drietal* loofde in 't welvend vuur,
 Met al de stemmen der natuur,
 Den God der Wond'ren weder.

En magtig weêr sprak Hij DIE IS
 Ons toe in 't hoog-GEHEIMENIS,
 Door 't eigen Wonderteeken:
 O Amstelaar! gij zaagt voor 't LAM,
 Geworpen in de haardkolkvlam,
 Het magtloos vuur verbleeken!

En weêr bleef 't MANNA ongerept,
 Daar 't vuur uw stad tot asch herschept,
 Met kerk en tabernakel;
 De vloerzerk blaakt, de voetzool gloeit,
 En 't dekkend doek is ongeschroeid
 In 't Godlijk Vuurmirakel!

Hoe rees met hel-verlichten boog
 Het nieuwe Kruisgewelf omhoog,
 Hoe vonkelden de Altaren!
 Hoe schoot een goudgloed in 't gezigt,
 Hoe vlamde 't talloos offerlicht
 Der toegestroomde scharen!....

Beur, beur de gouden wereldkroon,
 Het vroom geschenk van 's Keizers zoon,
 Met majesteit naar boven:
 Uw glorie straalde door 't heelal,
 U blijft der eeuwen lof geschal
 Met duizend stemmen loven!

De droeve slaaf in 't vreemd gewest
 Verhief zijn blikken naar uw vest,
 De bootsman uit de baren;
 En de onschuld in de kerkerboei,
 De schepeling bij 't stormgeloei
 Gedachten uw Altaren.

Wie rusteloos woelede op 't smartebed,
 Wie herwaarts toog met wank'len tred,
 Of wien geen hoop meer restte;
 Wie tastend ging in eeuw'gen nacht,
 En kinderbeê en moederklagt,
 't Riep alles naar uw veste.

Moe drong hun stem dan hemelwaart,
 Hoe stroomden zij te bedevaart
 „Met barrevoetsen trede!”
 Dan vielen zij voor 't Goddelijk LAM,
 Dat wond'ren deed, als in de vlam,
 In Amstels HEIL'GE STEDE.

Nog steekt Ge uw kroon in 't Wapen op,
 Nog schittert ze op uw' torentop
 En praalt in d' eigen tempel:
 Maar ach, waar bleef het Hoog-Altar?...
 Daar knielt geen vrome pelgrimschaar
 Op d'eens zoo heil'gen drempel!...

Geen lamplicht zweeft voor 't Heiligdom,
 Geen wierook geurt er wolkend om,
 Bij 't stille beê gefluister;
 Geen pleeggewaad, geen offerand,
 Geen keurgesteent, geen outer brandt
 Er meer in starrenluister!...

Stort, stort, o vrome Christenschaar!
 Op 't Eeuwgetij voor 't Feestaltaar,
 Bij duizendtallen neder!
 En breke door den hemelboog
 't Eenstemmig smeekgebed omhoog,
 Uw God bezoekt U weder!...

De Serafs, die om 't outer staan,
 De Heem'len, die ter reije gaan:
 Zij jublen met u mede:
 ÉÉN zelfde beë ruischt 't harpakkoord
 Door 't Feestgewelf: „Aan d' Amstelboord
 „Herrijs DE HEIL'GE STEDE!”

II.

Jubellied 1895.Wijze: *Pius-Nonus.*

Laat nu 't juichend feestlied schallen
 Op het hooge Jubilee
 Van het glorievolle Wonder
 Eens gewrocht te dezer stêe.
 Nu moet zang en spel weêr roemen,
 Hoe in 't vlammeend vuur der haard,
 De ingeworpen heil'ge Hostie
 Bleef van alle smet bewaard.

't Woord des Heeren kon niet falen:
 „'t is mijn Lichaam, 't is mijn Bloed”,
 't Woord, dat Jesus door alle eeuwen
 In ons midden wonen doet.
 Amstelstad, in uwe muren
 Heeft het vuur dat woord erkend,
 Need'rig 't oud geloof beleden:
 „Jesus leeft in 't Sacrament”.

Heerlijk Wonder, klaar gebleken,
 Door God zelve luid verkond,
 Op het perkament bezegeld,
 Duizendvoud verbreid in 't rond,
 Eerekroon der Amstelstede,
 Wellust van haar burgerij,
 Bron der rijkste zegeningen,
 Schitter hoog op 't Jubeltij!

Dat nog eenmaal 't groote Wonder
 Spreek' voor Gods waarachtigheid;
 Dat nog eenmaal zijne stralen
 Melden Gods almachtigheid;
 Dat wêer elk de knieën buige
 Hier aan de Amstel voor den Heer.
 Eén van geest en hart belijgend
 Jezus eenig-zaal'ge leer.

Wij in 't oud geloof der vaad'ren,
 Heer door uw genâ bewaard
 Danken U in 't juichend feestlied
 Voor dit hoogste goed op aard'.
 Maak ons, Heer der wonderwerken,
 Maak ons kind'ren kloek en sterk,
 In al 't dwarrelen der tijden,
 Van de Heil'ge Roomsche Kerk.

Zegen, Heer, uwe Amstelstede,
 Waar Ge als God der wond'ren troont,
 Maak haar heerlijk, groot en machtig
 Om het Wonder dat haar kroont.
 Hoor het lied der duizendtallen
 Op dit hooge Jubilee:
 „Eer aan Jesus, eeuw'ge glorie!
 Eer den God der heil'ge Steê!”

III.

Jubellied 1895.

Wijze: „aan U o Koning der eeuwen”

 mhoog de jubelgezangen,
 Omhoog in de heil'ge Steê,
 Omhoog uit duizenden monden
 Op 't hooge Jubilee!
 Wêer straalt als blijde zonne
 In onverdoofden gloed
 Het glorievol Mirakel
 Van Jesus' Vleesch en Bloed.

 et godd'lijk woord voor alle eeuwen
 Deed schitt'ren het groot heelal,
 Waar gouden zonnen in weem'len
 En sterren zonder tal.
 Zijn scheppingsmacht kwam stralen
 Ook 't need'rig hulsel door,
 Waarvoor het vuur verbleekte,
 Zijn fellen kracht verloor.

 ezegend gij, uitverkoor'ne,
 Gezegend gij, Amstelstad
 Des Heeren liefde beschonk U
 Met d' allergrootsten schat.
 Hoe juichten uwe zonen
 Langs uwer waat'ren kring,
 De grooten en de kleinen,
 Om 's Heeren zegening.

 oe juichen wij in uw glorie,
 O God, onder schijn van brood

Den vaad'ren hier eens verschenen
 In luister wondergroot.
 Hoe klopt ons fier het harte,
 Ons in 't geloof bewaard
 Dat uwer Godheid stralen
 Den kleinen openbaart.

Wat spotten waanwijze scharen,
 Verstrooid van uw heilgeloof,
 Zij, blinden voor uwe werken,
 Voor uwe woorden doof.
 Ons die uw troon omringen
 Ons gaat uw lichtgloed voor,
 Ons leidt Gij naar uw glorie
 Het wis'lend leven door.

An U, o Heer der Altaren,
 Aan U blijft ons hart gewijd,
 Aan U die eens onzen vaad'ren
 In 't vuur verschenen zijt.
 U klinken onze zangen
 Op 't hooge Jubeltij,
 Ons leven, onze vreugde
 Ons eeuwig heil zijt Gij!

IV.

Kom, gij uitverkoren schaar!
 Troonwacht bij Gods Heil'ge Stede,
 Kom vereend om zijn altaar
 Met uw lof, uw dank en bede:
 Amstel's Gild, weêr opgewaakt,
 Tuig', hoe 't oud geloof nog blaakt.

Verre, tot aan 's werelds end',
 Droeg de faam wat God hier werkte
 In 't Hoogwaardig Sacrament;
 En zoo menig wonder sterkte
 't Zielsvertrouwen op de beê,
 Hier gestort ter Heil'ge Steê.

Vuid dan rijze uw dank omhoog
 Voor al 't heil, van God verkregen;
 Vrij ook smeeke uw hart en oog
 Om genade en nieuwe zegen;
 Maar vooral, breng eerboete aan
 Voor den smaad, Hem aangedaan.

Hier is voor zijn Vleesch en Bloed
 Door de aloude Gilde-Leden,
 Hier met onverschrokken moed
 In uw Amstelstad gestreden:
 Toon, voor hemel en voor aard',
 't Nakroost zich zijn vad'ren waard

Zóó- met onbezweken kracht,
 Blijv' voor Amstels hoog mirakel
 Hulde aan onzen God gebracht
 In zijn Heilig tabernakel;
 En 't gebed ook zwijg' niet meer:
 „Kniel' wie doolt hier met ons neer!”

V.

U, Jezus! eer, om ons zoo diep verborgen
 In 't Sacrament van uwe onpeil'bre min:
 Hier waakt Ge altijd, van d'avond tot den morgen,
 En trekt om ons uw gloriestralen in.

Mijn God en Koning!
 Mijn Opperheer!
 U, in uw woning,
 U, Jesus! dank en eer.

U, dank en eer! van alle tong en talen,
 Van wat op aarde en in den hemel leeft!
 Ten boete blijv' heel 't wereldkoor herhalen:
 Aan Jesus eer! die ons zich selv' hier geeft
 Mijn God en Koning! enz enz.

U dank en eer! maar ach, die zwakke klanken,
 Zij kunnen U, die in ons midden troont,
 Voorzulk een gunst, zoo eind'loos groot, niet danken,
 Veel minder nog, als Ge in ons binnenst woont
 Mijn God en Koning! enz. enz.

O, geven wij voor liefde - liefde weder:
 Zij trekke ons hier naar Jesus tempelkoor;
 Daar werpen we ons ten dankbaar offer neder,
 Dat onverdeeld en eeuwig Hem behoor'.
 Mijn God en Koning!
 Dan viere wij
 In 's hemels woning
 Uw eind'loos lofgetij.

VI.

Heeft een blijden jubeltoon,
 Laat een dankbaar loflied schallen;
 Prijst het wonder dat Gods Zoon
 Eenmaal wrochtte in onze wallen
 't Wonder dat en roem en macht
 Aan onze Amstelboorden bracht.

Hier bleef Cristus' Vleesch en Bloed,
 Door een vlammenkring omgeven,
 In het blaak'ren van den gloed,
 Ongedeerd en smet'loos zweven:
 Glorievol getuigenis,
 Dat Gods woord waarachtig is.

Ziet hier 't Wonder Sacrament,
 Eeuw aan eeuw geëerd, aanbeden,
 Stroomen pelgrims zonder end
 Biddend naar deez' veste treden:
 Vorsten, door 't geloof bezielde,
 Hier voor Jesus' troon geknield.

Hier wordt elke beë verhoord,
 Lenigt Jesus alle smarten,
 Hier, veilig toevluchtsoord,
 Rusten de afgejaagde harten
 Wie riep hier ooit Jesus aan,
 En is troost'loos heengegaan?

Amsterdam wat zijt gij groot
 In den glans der gloriestralen,
 Die aan het wondervuur onschoot!
 Wie, wie kan uw gtoothed malen!
 't Wonder gaat van mond tot mond,
 Over 't gansche wereldrond.

Luich dan, jubel Amsterdam,
 Om die kost'bre zegeningen:
 Hier bezit ge uw grootste schat;
 Blijf dien met uw liefde omringen.
 Om den roem dien 't Wonder bood:
 Amsterdam wat zijt gij groot;

VII.

Processie-Lied.

Zingt uw wonder Amstelaren,
 In een luiden jubeltoon,
 't Wonder, waarop de eeuwen staren,
 Als uw schoonste gloriekroon;
 Volgt het voorbeeld uwer vad'ren:
 Ziet, hoe in des heeren stoet
 Hunne rijen zich vergad'ren',
 Vol geloof en liefdegloed.

David, ijv'rend voor Gods woning,
 Voerde de Ark naar Sion heen,
 En de stem van Israels koning
 Riep heel het volk ten feest bijeen;
 Pauken, cithers, harpensnaren,
 Tuigden Israels vromen zin,
 En de kleur der Offeraren
 Droeg de Bondsark Sion in.

Zóó, op 't jaarlijksch feestgetijde
 Van het wonder, hier gewrocht,
 Ging heel de Amstelstede blijde,
 Geestdriftvol ten zegentocht;
 Dan, gedekt met gouden hemel,
 Voorgegaan door 't heilig kruis,
 Toog bij 't jublend volksgewemel,
 Jesus zelfs langs huis bij huis.

Hoe kan de Ark van David halen
 Bij 't geheim, door haar voorspeld,
 Voor welks wondervolle stralen
 De oude schaduw henensnelt?

Hier heeft God door 't schitt'rend teeken
 Ons zijn macht geopenbaard,
 Hier zag het vuur zijn krachten breken,
 En de Hostie bleef gespaard.

Trek dan rond in jubelklanken,
 Als de vad'ren van weleer,
 Blijft Hem loven, blijft Hem danken,
 Geeft voor liefde liefde weêr,
 Eind'loos, eind'loos moet het rijzen,
 't Loflied om zijn altaartroon;
 Amstel, 't Wonder, dat wij prijzen,
 Is uw schoonste gloriekroon.

VIII.

Processie-Lied.

Meer, hoe mocht in vroeger dagen
 Amstels gansche burgerij
 't Heil'ge door haar straten dragen,
 Op uw jaarlijks feestgetij!
 Allen, allen kwamen juichen
 In des Heeren Zegetocht,
 Eén geloof den God betuigen,
 Die het Wonder had gewrocht.

Moog den eigen standaard heffend
 Trok vooraan de gildenstoet,
 En St. Joris, 't monster treffend,
 Dat Gods kracht hem vellen doet.
 De onschuld, als gevleugelde Eng'len,
 Speelde en zong een hemelsch lied,
 Waar de tonen zich in meng'len
 Van den jeugdigen leviet.

In het blinkend harnas pralend
 Voor den Koning van 't heeal
 Volgde, 't oog van fierheid stralend,
 Amstels edel krijg'rental.
 Vaandels, rijk met goud doorweven
 Vlogen golvend naar omhoog,
 Waar van plechtgewaad omgeven,
 't Koor der priesters medetoog.

Rondom 't Kruis in graauwe kleed'ren,
 Schreed Franciscus' keurstoet voort,
 Groot in eenvoud en verneed'ren,
 Rijk met pij en boetekoord.
 Dan, met sneeuwwit kleed omhangen,
 't Hart van nieuwen vreë vervuld,
 Juichte een schaar in dankgezangen
 Om vergeving van hun schuld.

Ziet, o ziet, in gouden stralen,
 Jezus zelf in 's priesters hand!
 Wond're Hostie, beide malen (1
 Niet in vlamvend vuur verbrand!
 't Viertal Vad'ren draagt den hemel? (2
 Speeltuig, zangtoon, zonder end.
 Jubelt tusschen 't volksgewemel:
 „Eer aan 't Wonder-Sacrament!”

(1) In 1345 in het huis van den zieke; in 1462 bij den brand der Heilige Stede,

(2) De vier Burgemeesters der Stad droegen den troon-hemel boven het Allerheiligste.

Waar dan de opgetuigde kielen
 Vrolijk wieg'len op het Y
 Gaat het kloeke scheepsvolk knielen
 Met de gansche burgerij;
 Langs de kaden, op de baren,
 Buigen alle hoofden neer.
 En op de onafzienb're scharen
 Daalt de zegen van den Heer.

Heer, zoo Ge ons dien tocht der vad'ren
 Niet als vroeger houden ziet,
 Toch stroomt ons hun bloed in de ad'ren
 't Oud geloof verliet ons niet;
 Maar zoo and'ren U thans honen,
 Spotten met uw heil'ge leer,
 Wil hun ongeloof verschoonen,
 Voer hen naar dit altaar weer.

Imprimatur

B. H. KLÖNNE.

AMSTERDAM,
 20 Februari 1895.

BIBLIOTHECA
 CONV. WICHENS
 600. 571. 112.

Eccē Panis Angelorum, factus cibus viatorum

